

[Socialministeren.]

Bestemmelser om Konkurrenceklausuler og endvidere forskellige Bestemmelser i Loven af 8. Maj 1917 om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende, Bestemmelser i Lovgivningen om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, om Krænkelse af Forretnings- og Driftshemmeligheder. Derimod glemte Udvalgets Flertal at gøre opmærksom paa, at Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere af 6. Maj 1921 anvendes af Domstolene som Retsgrundlag, fra hvilket en Række Analogislutninger drages til individuelle Arbejdsforhold, herunder Funktionærforhold. Som Motivering for dette Flertalsforslag henviste man til, at en Lovgivning herom har været savnet, og at en Lovgivning maa have en vidtgaaende individuel Karakter. Der foreslaas derfor Oprettelsen af skriftlige Kontrakter, altsaa en Kontrakttvang, som ellers ikke kendes herhjemme, bortset fra Tyendeforhold og Kontraktforhold med udenlandske Arbejdere, Forhyring samt Lærlingeforhold. Med Hensyn til Indholdet af Kontrakten indskrænkedes Forslagets Bestemmelser til at gælde enkelte Forhold, hvor en fast Praksis allerede findes gennem Domstolens Virksomhed. Dette gælder f. Eks. Opsigelsesfrist, eller hvor Beskyttelseshensyn gør sig gældende: Militære Forhold, Sygdomsforhold, Følger af Dødsfald. Men der var intet om selve Arbejdsordningen.

Et Mindretal inden for Funktionærudvalget kunde ikke give det Forslag, som Flertallet havde udarbejdet, sin Tilslutning og udtalte bl. a., at det fremsatte Forslag til Lov om Tjenestekontrakter for private Funktionærer kan Mindretallet ikke give sin Tilslutning. Aarsagen hertil er, at der efter Mindretallets Opfattelse ikke findes nogen rimelig Begrundelse for at indføre Lovbestemmelser, der af den Gruppe Samfundsborgere, som omfattes deraf, maa opfattes som en Undtagelseslovgivning, der hverken er paakrævet eller ønskelig, og som sætter et ganske upaakrævet Skel mellem Funktionærerne og Arbejderne, hvis Vilkaar paa Grund af den økonomiske Udvikling og deraf følgende stærke Specialisering af Funktionærernes Arbejde i det store og hele maa betragtes som ensartede. Som Følge deraf er Funktionærerne i de private Erhverv hovedsageligt placerede paa samme sociale Linie, som Lønarbejderne i Almindelighed staar paa, og at gennemføre en særlig Lovgivning for Funktionærerne eller særlige Regler for disses Adgang til Arbejde maa derfor anses for at være baade unødvendigt og lidet tidssvarende.

Disse Bemærkninger gjaldt for Mindretallets Vedkommende ikke alle Enkelthederne i det foreliggende Forslag, idet man pegede paa, at en Del af Bestemmelserne meget vel kunde have Betydning og tjene til at hidføre faste Regler for Arbejde og Samarbejde mellem Principal og Funktionærer. Adskillige af disse Bestemmelser vilde Mindretallet derfor meget vel kunne medvirke til at gennemføre, hvorimod Mindretallet ikke kunde tiltræde Forslaget om lovmæssig Indførelse af Arbejdskontrakter for Funktionærer. For det første maa det anses for urimeligt, at en enkelt Gruppe inden for Befolkningen skal have lovmæssig Forpligtelse, oven i Købet under Strafansvar, til ved Indgaaelse af Engagement at oprette skriftlig Kontrakt; noget tilsvarende fordres da heller ikke af andre Lønarbejdergrupper. En saadan Forpligtelse vilde virke som et tyngende Aag paa Funktionærstanden og vil betyde et Indgreb i de enkelte Funktionærers personlige Frihed, som der ikke er Føje til at foretage. Udvalgets Henvisning til, at der er Kontrakttvang for Lærlinge, kan for Mindretallet ikke være afgørende, thi Lærlingene er umyndige Personer, der staar i et Læreforhold, som af Hensyn til Lærlingene og Læremesteren maa have en fast Karakter, medens Kontrakttvang i Flertallets Forslag foreslaas indført for udlærte og myndige Personer. At man ikke hidtil har ment at kunne paalægge myndige Personer en saadan Tvang, fremgaar tilstrækkelig tydeligt deraf, at Lærlingekontrakten automatisk bortfalder, naar Lærlingen naar Myndighedsalderen, hvorefter han er frit stillet i Arbejdsforholdet.

Det af Det konservative Folkeparti nu forelagte Forslag har efter sin Ordlyd et meget vidt Omraade, idet det omfatter enhver Form for Aftale om Arbejdsydelse mod Vederlag, men Meningen er, som det fremgaar af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkninger, at give Lovregler for de private Funktionærer. Der opstaar herved en Inkonsekvens, idet Lovforslaget efter sin Formulering gaar videre end Formaalet. Imidlertid er det forstaaeligt, at man har valgt den videre Formulering, idet man set fra et samfundsmæssigt Synspunkt kan sige, at der ikke er megen Begrundelse for at indføre særlige Lovbestemmelser for en Gruppe Samfundsborgere, som selv i stort Omfang opfatter en saadan Lovgivning som en Undtagelseslovgivning, der sætter Skel mellem Funktionærer og Arbejdere, samtidig med at disses Forhold i det store og hele maa betragtes som ens-